

ministeren til indtil videre i et vist Antal Aar at kunne bevare til Raadighed et Antal Officerer, jeg vil f. Ex. nævne 10 Oberster og 40 Kapitainer, af dem, som maa entlediges, mod at de, idet de oppebære et vist Honorar til deres Pension, forpligtede sig til saa vel under fredelige Forhold at paatage sig de Hæver, som Krigsbestyrelsen maatte paalegge dem, som og hovedsagelig til at stille sig absolut til Raadighed for Krigsbestyrelsen i Tilfælde af Krig? Man vilde jo derved naae at bevare en Reserve, en ikke ubetydelig Reserve af krigsferarne Mænd, som man kunde benytte i de mange Stillinger, hvortil man ellers maa afsiige Hærens faste Personale, og man vil endelig i Tilfælde af større dødelig Afgang kunne have en Reserve disponibel, som man vil kunne benytte i de aktive Troppes-afdelinger. Jeg tror, at man paa den Maade vil kunne bevare en hel Del af den Krigsferarenhed, som vi ikke ønske skal fjernes, og jeg tror, at der tillige paa denne Maade kunde gøres Noget, som vilde være human mod de paagældende Officerer, som jo efter at have tjent i 4 Krigskaar med Hæder nu over 30 Aar efter, at de ere indtraadte under Forhold, hvor de aldeles ikke tage Hensyn til deres personlige Forhold, men kun til den Omstændighed, at Landet var i Fare, og at Ingen burde holde sig tilbage, vel kunne fortjene, at de ikke skydes til Side uden af den Hensynsfuldhed, som er mulig. Jeg skal tillade mig at anbefale dette til Overveelse; idet jeg gaar ud fra den Forudsætning, at der vil blive nedsat et Udvalg angaaende det nærværende Lovforslag, tillader jeg mig at bede det eventuelle Udvalg, og saa at overveie denne Tank. Jeg forbeholder mig herved at henlede de eventuelle Udvalgsmedlemmers Opmærksomhed paa enkelte andre Forhold, som jeg tror, at det vilde være ønskeligt at tage samtidig i Betragtning, men som dog ikke ligge den nærværende Sag saa nær, som jeg her skal gaa nærmere ind paa dem, og som der altid vil være Leilighed til senere at komme til, som jeg navnlig blev foranlediget til at tænke paa dem ved nogle Ytringer af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bøssen). Med Hensyn til de Indvendinger, som det nævnte ærede Medlem fremsatte mod Lovforslaget kan jeg for min Person ikke slutte mig til hans Anskuelse; naar han mente, at Lovforslaget vilde kunne bruges, naar man bevarede dets første Del og hævdede Retten for de 42 Aars Lieutenanter og 52 Aars Kapitainer til at udtræde, kan jeg heller ikke være enig med ham. De Bemærkninger, han fremsatte om, at et Stempel af Udygtighed vilde blive paa dem, selv om vi hævdede Aldersgrænsen, vare mig ikke saa klare, at jeg kunde forstaa dem, jeg kan derfor ikke imødegaa dem, men jeg skal kun udtale den Opfattelse, at hvis man frygter de to sidste Dele af Lovforslaget og kun beholder den første, vil det blive absolut ubrugbart. Det ærede Medlems Hovedindvending mod Lov-

forslaget var imidlertid den, at det var en stykkevis Hær-Revision, og at han ikke troede, at det under nogen Omstændighed gik an at gaa ind paa en saadan. Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, at den Paragraf, der her er Tale om, er en af dem, der er mest uafhængig af alle de øvrige Paragrafer i Hærløven, og dernæst opfatter jeg Forholdet saaledes, at det Lovforslaget handler om, mindre er en forandret, endelig Organisationsbestemmelse for Hæren, men langt mere en midlertidig Forandring, som man af Hensyn til de bestaaende Forhold ønsker at foretage i Dieblittet. Men, jeg vil jo ganske vist indrømme, at der vilde kunne være Noget i den Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem, om, at man ikke burde være ved en enkelt Paragraf i Hærløven saa længe, som den lovbefalede Revision af hele Hærløven ikke var endt, hvis denne Bemærkning var kommen frem fra et af de nye Medlemmer, der ere indtraadte her i Salen; men jeg tilstaa, at naar man henhører til Medlemmer, der have siddet her i længere Tid, bliver det mig utforklarligt, hvorledes man egentlig kan blive ved at benytte dette Argument. For ærede nye Medlemmers Skyld skal jeg dog tillade mig at oplyse, at Hærløven hidtil har været forelagt 8 Gange til Revision. I Samlingen 1872—73 blev der nedsat et Udvalg, som var samlet i 114 Dage, inden det afgav sin foreløbige Betænkning; i 1873 blev der nedsat et Udvalg, her i Folkethinget, der havde 73 Dage til sin Raadighed, uden at afgive Betænkning; i 1874 blev der nedsat et Udvalg, som efter 136 Dage afgav sin Betænkning; i 1875 blev der nedsat et Udvalg, der efter 68 Dage afgav sin Betænkning. Den 5te Gang, Hærløven blev forelagt til Revision, blev den forelagt i Landstinget og ikke behandlet i Folkethinget. Den 6te Gang blev den forelagt i Landstinget og kom over til Folkethinget; men der blev intet Udvalg nedsat, idet Lovforslaget, inden 1ste Behandling var sluttet, var laaet ihjel ved en motiveret Dagsorden, der gik ud paa, at man i Erkendelse af hele Regjeringens Optræden ikke kunde vente at se Hærløvens Revision gjennemført, og at man derfor ikke vilde behandle den. I det 7de Aar var der nedsat et Udvalg i 165 Dage, i det 8de Aar var der nedsat et Udvalg i 49 Dage, og i det sidste Møde, der blev holdt der, var Hærløvens Revision — jeg skal iøvrigt ikke gaa ind paa Detailler fra Udvalget, men jeg tror ikke, jeg røber nogen Hemmelighed ved at sige, det — ikke videre fremmet, end at man ikke var bleven færdig med den første Paragraf i det første af de 4 Lovforslag, man havde for. Naar, man nu altsaa ser, at Folkethinget har havt Udvalg nedsat til Hærløvens Revision i 606 Dage, det vil sige i 1 Aar, 8 Maanedes og 1 Dag, saa ligger det meget nær at opstille den arithmetiske Opgave: Naar Folkethinget i 1 Aar, 8 Maanedes og 1 Dag har havt Udvalg nedsat, og det sidste Standpunkt i